

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 46	Utgitt 5 november	1943
Innhold.		Side
Lov om krisebidrag fra kommunene til staten i budsjettåret 1 juli 1943—30 juni 1944		629
Forordn. om omsetning og bruk av fiskeavfall til framstilling av fiskelim		631
Skr. om husleievedtekt for Solund		632
Forordn. om endring i forordn. om vederlag for heimefravær		632
Skr. om vedtekt for handel med og auksjonsalg av brukte eller kasserte gjenstander i Oslo		633
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Rindal		635
Lov om Stor-Oslo reguleringsnemnd		635
» om kringkasting		636
» om Bededag 1943 som virkedag		639
Skr. om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende i Bærum		639
» om regulering av og byggevedtekter for et område mellom Hønegata og Randselva i Hønefoss		639

Lov om krisebidrag fra kommunene til 17 juli. staten i budsjettåret 1 juli 1943—30 juni 1944.

§ 1. Kommunene skal for budsjettåret 1943—44 betale krisebidrag til staten etter reglene i denne lov.

Tilskudd til Kommunenes fellesfond, jfr. lov av 23 juli 1942, skal ikke betales i budsjettåret 1943—44.

§ 2. Det beløp som kommunene tilsammen skal betale i krisebidrag blir å fastsette på grunnlag av den skattbare inntekt etter kommuneskattlikningen for 1942—43. Fra summen av skattbar inntekt i hele landet etter denne likning trekkes et beløp som svarer til kr. 500 pr. innbygger. Det samlede krisebidrag skal svare til 2 % av restbeløpet. I tillegg til dette betaler kommunene i krisebidrag det som Innenriksdepartementet ved behandling av de enkelte budsjetter finner at den enkelte kommune kan makte uten å øke beskatningen.

§ 3. Innenriksdepartementet fordeler det i § 2 omhandlede krisebidrag på 2 % på de enkelte fylker. Ved fordelingen skal følgende regler iakttas:

- 17 juli. a. $\frac{1}{2}$ av bidraget fordeles i forhold til den skattbare inntekt i hvert fylke etter kommuneskattlikningen for 1942—43 med fradrag som angitt av et beløp som svarer til kr. 500 pr. innbygger i fylket.
- b. $\frac{1}{2}$ av bidraget fordeles på fylkene etter skjønn. Ved denne fordeling skal departementet — under omsyn til hvor trykkende bidraget etter omstendighetene vil være for det enkelte fylke — i første rekke legge vekt på hvilke bidrag kommunene i vedkommende fylke ble pålagt å utrede til Kommunenes fellesfond for budsjettåret 1942—43, samt til i hvilken grad den skattbare inntekt er steget som følge av krigen og de forhold den har ført med seg. Departementet kan bestemme at den del av skattefordelingsfondets inntekter i budsjettåret 1943—44 som skal fordeles mellom rikets länddistrikter og byer etter bestemmelse av Innenriksdepartementet, helt eller delvis skal anvendes til dekning av den del av krisebidraget som skal fordeles på fylkene etter skjønn.

§ 4. Fylkesmannen foretar den videre fordeling av krisebidraget på de enkelte kommuner. Kommuner som må ha tilskudd av skattefordelingsfondet for å få balansert sitt budsjett, kan ikke pålegges bidrag. I den utstrekning kommunenes økonomiske stilling tillater det, følges ved fordelingen reglene i § 3, bokstav a, samt bokstav b, første og annet punktum.

Sak angående fordeling som nevnt i første ledd skal fylkesmannen legge fram i møte med fylkesformennene og en representant for fylkets byer.

Byenes representant med en varamann oppnevnes av Innenriksdepartementet etter forslag fra fylkesmannen.

Er en formann eller byenes representant uenig i det vedtak fylkesmannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Han kan innen en frist av 1 uke gjennom fylkesmannen bringe vedtaket inn til prøving av Innenriksdepartementet.

§ 5. Ved beregning og fordeling av krisebidrag legges til grunn den skattbare inntekt (uten tilleggsinntekt) etter den av Statistisk sentralbyrå utgitte skattestatistikk for budsjettåret 1942—43. Av rederiselskapenes skattbare inntekt medregnes dog bare 8 %. Det regnes med de antall innbyggere som rasjoneringstillingen av 7 oktober 1939 viser.

§ 6. Når fylkesmannen har gjort vedtak om fordelingen av krisebidraget, skal han sende utskrift av vedtaket til statens oppbørselsbetjent. Blir vedtaket forandret av Innenriksdepartementet, skal også departementet underrette statens oppbørselsbetjent.

Krisebidraget forfaller til betaling 20 november 1943 og 20 mai 1944, hver gang med en halvdel. Bidraget betales

til samme tjenestemann som mottar statskatten. Av bidrag 17 juli. som ikke betales senest 8 dager etter forfall svares renter beregnet etter 5 % pr. år.

§ 7. Har en kommune fått godkjent sin inntektskattøre for 1943—44 og den pålegges krigsfinansieringsbidrag etter bestemmelsene i denne lov, kan den — dersom den ikke med den godkjente inntektsbeskatning kan få plass på budsjettet 1943—44 for dette bidrag — forhøye den godkjente inntektskattøre. Forhøyelsen må godkjennes av Innenriksdepartementet.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 17 juli 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.
Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

19 oktbr.

Omsetning og bruk av fiskeavfall til framstilling av fiskelim.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Ved fiskeavfall forstås i denne forordning:

- 1) skinn som faller av ved framstilling av klippfisk og ved filetframstilling og liknende foredling av torsk (skrei), lange, brosme og sei,
- 2) hoder og rygger med svømmeblærer av torsk (skrei), lange, brosme, lyr og hyse og
- 3) sporer og finner av de under 2 nevnte fiskesorter.

Bestemmelsene i denne forordning gjelder ikke slikt fiskeavfall (fiskeguano) som er nevnt i § 1 i forordning av 15 juli 1941 om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent, og fiskeskinn som omfattes av Norges lærstyes forskrifter av 26 november 1942 om omsetning av skinn av sjøpattedyr og fisk.

§ 2. Enhver som driver slik virksomhet som omhandlet under § 1, punkt 1, plikter uten opphold å tilby fiskeavfallet til produsent av fiskelim, som er godkjent av Næringsdepartementets Avdeling for industriforsyning. Det samme gjelder oppkjøper eller grossist som omsetter fiskeavfall. Prisen beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen.

§ 3. Enhver som plikter å tilby fiskeavfall etter bestemmelsene i § 2, skal innen den 5te dag i hver måned sende

19 oktbr. Avdelingen for industriforsyning oppgave over hvem han har levert fiskeavfall til i den nærmest foregående måned og hvor meget de forskjellige leveringer har omfattet.

§ 4. Avdelingen for industriforsyning kan forby bruk av fiskeavfall til nærmere bestemte formål.

§ 5. Avdelingen for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 6. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsformødenheter og andre varer § 2, første ledd.

Oslo 19 oktober 1943.

E. Blehr.

22 oktbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Solund herred, Sogn og Fjordane fylke, 10 september 1943 om husleievedtekt for herredet; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

23 oktbr. **Forordning. (Sosialdepartementet.)**

Endring i forordning av 16 april 1943
om vederlag for heimefravær.

I forordning av 16 april 1943 om vederlag for heimefravær § 1 blir som nytt tredje ledd føyd til:

Det skal ikke ytes fraværsvederlag i de tilfelle hvor arbeiderne før denne forordning trådte i kraft regelmessig overnattet heime, dersom ikke arbeidstilhøva seinere er vesentlig endret.

Oslo 23 oktober 1943.

J. A. Lippestad.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

23 oktbr.

I medhold av §§ 102 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved med en del redaksjonelle endringer som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Oslo 23 desember 1942 vedtatte vedtekt for handel med og auksjonsalg av brukte eller kasserte gjenstander.

Vedtekten trer i stedet for vedtekt for handel med brukte eller kasserte gjenstander av 12 desember 1906 med endring av 24 april 1941.

Vedtekten lyder så:

§ 1. For den av politiet i henhold til lov av 8 mars 1935 § 102 meddelte tillatelse til handel med brukte eller kasserte ting erlegges i årlig avgift til bykassen kr. 10, som betales når tillatelsen gis. Hel eller delvis refusjon av betalt avgift finner ikke sted under noen omstendighet.

§ 2. Tillatelsen gjelder bare for 1 år (kalenderår) og utstedes i alminnelighet bare for visse arter av gjenstander. Den kan kalles tilbake av politiet, hvis handelsvirksomheten utøves i strid med eller utenom disse regler eller den ramme tillatelsen fastsetter, eller hvis politiet finner at hans forretningsførsel er uforsvarlig, eller han har begått en handling som gjør ham uverdig til å utøve tillatelsen. En tillatelse som ikke utøves, kan likeledes kalles tilbake.

§ 3. Handelen må bare drives på steder og i rom som godkjennes av politiet og til enhver tid er undergitt dettes kontroll.

De innkjøpte gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom før 14 dager etter innkjøpet og motakelsen av tingen.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt.

Disse forretninger kan bare holdes åpne i den tid som er bestemt i lukningsvedtekten for alminnelige kjøpmannsforretninger.

§ 4. Gjenstander som er innkjøpt eller mottatt til bytte eller salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 14 dager er forløpet etter at gjenstanden kom i den handlendes besittelse, med mindre gjenstanden overdras til noen annen handlende med liknende tillatelse.

Den skal ved mottakelsen straks forsynes med merkelapp og nummer.

§ 5. Den handlende skal føre en protokoll godkjent av politiet over innkjøpte, innbyttete eller til salg mottatte gjenstander. Det skal foruten anmerkningsrubrikk være særlige

23 oktbr. rubrikker for nedenfor nevnte anførsler i protokollen. I denne blir å anføre gjenstandens nummer, datum for kjøpet, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse som gjenstanden er kjøpt eller mottatt av, dagen for avhendelsen samt den persons navn og adresse som gjenstanden er avhendet til.

§ 6. I anmerkningsrubrikken i ovennevnte protokoll skal angis

- a) innkjøpsprisen,
- b) eventuelle omkostninger ved utbedring eller reparasjon av gjenstanden og
- c) salgsprisen.

Er gjenstanden mottatt i bytte, angis den pris som kreves for den eller dens bytteverdi. Denne bestemmelse gjelder også ting som mottas til salg (i kommisjon).

§ 7. Salgsprisen eller bytteverdien blir å anføre på den merkelapp som er nevnt i § 4.

Bestemmelsen i denne paragraf og i § 6 gjelder ikke de gjenstander som er omhandlet i § 11 i Prisdirektoratets kunn-
gjøring av 16 juni 1942 om pris- og omsetningsbestemmelser for brukte ting, så lenge disse bestemmelser er gjeldende.

§ 8. Den i § 5 nevnte protokoll skal fylles ut nøyaktig, fullstendig og tydelig og til enhver tid være ført å jour. Innføringen skal skje med blekk eller kopiblyant.

§ 9. Når den handlende kjøper eller mottar gjenstander i bytte eller for salg, skal han kreve seg forevist legitimasjonskort til konstatering av identiteten. Kortets nummer og utstedelsested noteres i protokollen. Den samme plikt har den handlende like overfor den som gjenstanden selges eller avhendes til.

§ 10. Når den handlende mottar gjenstanden av bud fra avhenderen, skal budet ha med seg legitimasjon fra eieren eller avhenderen, liksom også budets fullstendige personalia kontrolleres og føres inn i protokollen.

§ 11. Den handlende må ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte gjenstander av personer som er under 18 år.

§ 12. Den handlende er pliktig til når som helst å legge fram for politiet så vel den i § 5 nevnte protokoll som enhver gjenstand der finnes i hans besittelse, hva enten den er ført inn i protokollen eller ikke. Auksjonsforretninger plikter å legge fram den i lov av 14 august 1918 nr. 3 § 12 nevnte auksjonsbok.

§ 13. Salg av lånesedler må ikke finne sted, liksom lånesedler ikke må løses inn før 14 dager etter mottakelsen.

§ 14. Den handlende må vise særlig aktpågivenhet innen 23 oktbr. han kjøper, mottar i bytte eller for salg nedennevnte gjenstander:

- a) uferdigt håndverksarbeid,
- b) vasketøy som ikke er tørt, rullet eller strøket og
- c) gjenstander som er forsynt med navn og bokstaver som ikke har forbindelse med selgerens navn, eller hvor navn, bokstaver og nummer er endret eller fjernet.

Endelig må han være på vakt når han tilbys gjenstander som er nye eller når prisen er påfallende lav.

I disse og andre tilfelle, hvor det er grunn til å tro at gjenstanden er ervervet på uredelig måte, skal han straks varsle politiet.

§ 15. Fra bestemmelsene i §§ 3 (1, 2 og 3 ledd), 4 og 5 kan politiet i særlige tilfelle eller for særlige arter av gjenstander meddele fritakelse.

§ 16. Bestemmelsene i §§ 3, 4, 5, 9, 10, 13 og 14 gjelder også gjenstander som den handlende erverver til bruk for seg selv eller for noen av sine nærmeste.

§ 17. Disse bestemmelser finner med unntak av §§ 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 også anvendelse på auksjonsforretninger som ikke har bevilling til kjøp og salg av brukte eller kasserte ting. Auksjonsforretninger med sånn bevilling plikter også å føre den i § 5 nevnte protokoll ved siden av auksjonsboken.

§ 18. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter §§ 112 og 113, jfr. § 92, i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

23 oktbr.

Herved stadfestes vedtak av 18 september 1943 av ordføreren i Rindal herred, Møre og Romsdal fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som eier eller er innehaver av hund i Rindal herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Unntatt er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

Lov om Stor-Oslo reguleringsnemnd.

28 oktbr.

§ 1. Denne lov gjelder i Oslo og Aker samt de omliggende kommuner eller deler derav som Innenriksdepartementet til enhver tid bestemmer.

Nr. 1.

§ 2. Stor-Oslo reguleringsnemnd har til oppgave å framlegge tekniske og finansielle planer for de tiltak som bør gjøres for å skape et vakrere og bedre regulert Stor-Oslo.

28 oktbr. § 3. Nemnda sorterer under Innenriksdepartementet.

Nr. 1 Dens medlemmer oppnevnes av Ministerpresidenten etter innstilling av Innenriksdepartementet. Oppnevningen skjer inntil videre. For nemndas forhandlinger får bestemmelsene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 15, punkt 2, tilsvarende anvendelse. Innenriksdepartementet fastsetter medlemmenes godtgjørelse.

§ 4. Stor-Oslo reguleringsnemnd kan pålegge kommunene å oppta de framlagte planer til behandling. Behandlingen foregår for reguleringsakers vedkommende etter reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 27, punkt 2—5. Nemnda kan fastsette en frist innen hvilken kommunenes behandling skal være avsluttet.

Innenriksdepartementet kan stadfeste nemndas planer selv om disse ikke blir vedtatt av kommunene. Kommunene er i tilfelle pliktige til å gjennomføre planene. Innenriksdepartementet kan fastsette en frist innen hvilken gjennomføringen helt eller delvis skal være avsluttet.

Oslo 28 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

F. Thrana.

Sjef for Innenriksdepartementet.

28 oktbr. Lov om kringkasting.

Nr. 2. § 1. Den virksomhet som har vært drevet gjennom Norsk rikskringkasting, overtas av et selskap — Norsk rikskringkasting A/S — som vil bli stiftet etter tiltak av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Selskapet overtar alle de eiendeler, rettigheter og forpliktelser som har vært lagt til Norsk rikskringkasting på de vilkår som fastsettes ved avtale mellom selskapet og Kultur- og folkeopplysningsdepartementet i samråd med Finansdepartementet. Avtalen må godkjennes av Ministerpresidenten.

§ 2. Lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 får ikke anvendelse på Norsk rikskringkasting A/S. Ministerpresidenten stadfester selskapets vedtekter.

Til selskapets virksomhet kreves tillatelse fra Ministerpresidenten. I tillatelsen, som gis på bestemt tid, kan fastsettes nærmere vilkår for utøving av virksomheten og hvilken avgift som i tilfelle skal erlegges.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet fører tilsyn med selskapets virksomhet. Selskapet skal utøve sin virksomhet etter de retningslinjer som trekkes opp av departementets sjef.

§ 3. Norsk rikskringkasting A/S skal ha enerett til å 28 oktbr.
opprette og drive sendere og anlegg til kringkasting, herunder Nr. 2.
også kringkasting over ledning eller kabel. Herved gjøres dog
ingen innskrenkning i statens telegrafverks virksomhet eller i
adgangen for statens tjenestegrener til radiotelegrafering og
-telefonering i tjenestesaker.

Ministerpresidenten kan gi bestemmelse om adgang for
andre til radiotelegrafering eller -telefonering i særligt øyemed.

§ 4. Uten tillatelse fra sjefen for Kultur- og folkeopp-
lysningsdepartementet er det forbudt å bruke, eie eller være
i besittelse av apparat til mottaking av kringkastingsendinger,
eller av antenne eller annet tilbehør.

Norsk rikskringkasting A/S har rett til å kreve opp av-
gift hos lyttere og stempelavgift ved salg av radioapparater
med tilbehør. Avgiftsatsene må godkjennes av Ministerpre-
sidenten.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet utferdiger nær-
mere bestemmelser om hvem som etter denne lov skal anses
som lyttere og om fritakelser for lytteravgift.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for den som etter
§ 3, annet og tredje punktum, har adgang til radiotelegrafe-
ring og -telefonering.

§ 5. Etter regler som Ministerpresidenten gir, skal sen-
dere og anlegg som tilhører Norsk rikskringkasting A/S mot
godtgjørelse kunne nyttes av statsmyndighetene til sending
av meddelelser av interesse for staten.

§ 6. Ministerpresidenten kan gi Norsk rikskringkasting
A/S tillatelse til å erverve ved ekspropriasjon bebygd eller
ubebygd grunn, som trengs til å oppføre kringkastingsanlegg.

§ 7. Det grunnfond som er opprettet ved lov om kring-
kasting av 24 juni 1933 § 8, tredje ledd, skal styres og for-
valtes etter regler som fastsettes av Ministerpresidenten.

§ 8. Det er forbudt å innføre, framstille, selge innen-
lands, leie ut, låne ut, sette i stand og sette opp apparat som
nevnt i § 4, første ledd, uten tillatelse fra Norsk rikskring-
kasting A/S. Det samme gjelder tilbehør eller deler til slikt
apparat. Norsk rikskringkasting A/S fastsetter nærmere reg-
ler om de vilkår hvorpå slik tillatelse kan gis. Reglene trenger
godkjenning av Ministerpresidenten.

På samme måte kan det bestemmes at det skal være
forbudt å utøve radiokonsulentvirksomhet eller radiomellom-
mannsvirksomhet uten slik tillatelse.

§ 9. Den som forsettlig eller uaktsomt oppretter eller
driver sendere eller anlegg i strid med bestemmelsene i § 3,
første punktum, eller overtrer reglene i §§ 4 eller 8, eller

28 oktbr. forskrifter som er gitt med heimel i disse bestemmelser, Nr. 2. straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder. Det samme gjelder den som overtrer noe vilkår som er satt for tillatelse som er gitt etter §§ 4 eller 8.

Overtredelsene anses som forseelse.

§ 10. Apparat eller deler av apparat som er innført eller framstilt eller som må antas bestemt til å selges, leies eller lånes ut i strid med bestemmelsene i denne lov eller forskrifter eller vilkår som er gitt med heimel i loven, kan inndras.

Det samme gjelder stasjon eller anlegg som nevnt i § 3, første punktum, eller apparat eller tilbehør som nevnt i §§ 4 og 8, dersom noen eier eller besitter gjenstanden uten tillatelse eller i strid med vilkår for meddelt tillatelse, selv om det ikke er eieren som har begått overtredelsen.

§ 11. Lytter- og stempelavgift kan inndrives ved utpanting.

Apparat, deler og tilbehør som nevnt i §§ 4 og 8 hefter til sikkerhet for avgifter som eieren eller besitteren skylder for meddelt tillatelse, eller som han skulde ha betalt hvis foreskrevet tillatelse hadde vært gitt.

Denne sikkerhetsrett går foran alle andre rettigheter i gjenstandene, selv om de overdras til ny eier. Gjenstandene kan kreves utlevert uten søksmål, og kan selges til dekning av utgiftene etter regler som fastsettes av Ministerpresidenten.

§ 12. Staten eller den Ministerpresidenten gir tillatelse hertil, har enerett til sending av bilder ad radioelektrisk veg.

Hvis slik tillatelse blir gitt til et selskap, får denne lovs bestemmelser tilsvarende anvendelse så langt det passer.

§ 13. Denne lov trer i kraft fra det tidspunkt Ministerpresidenten bestemmer.

Fra samme tid skal § 1, post 1, i lov om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og liknende anlegg av 29 april 1899 ikke gjelde slik virksomhet eller slike stasjoner, anlegg og apparater som denne lov handler om. Forskrifter og andre bestemmelser som er gitt med heimel i de nevnte lovbestemmelser, skal dog vedbli å gjelde også etter denne lovs ikrafttreden inntil annet blir bestemt.

Oslo 28 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

R. J. Fuglesang.

Sjef for Kultur- og folkeopplysnings-
departementet.

F. Thrana.

Lov om Bededag 1943 som virkedag. 28 oktbr.

§ 1. Uansett motsatte bestemmelser om Bededag i lover, lukningsvedtekter eller avtaler skal fredag 5 november 1943 være vanlig virkedag. Nr. 3.

I forhold til lovgivningens regler om beregningen av frister skal dog nevnte dag framleis anses som helgedag.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 28 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

F. Thrana.

Sjef for Sosialdepartementet.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

29 oktbr.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar 1924 gjeldende for hele Bærum herred, Akershus fylke, i samsvar med vedtak av ordføreren i Bærum 29 september 1943.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

30 oktbr.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Hønefoss 9 september 1943 om regulering av et område mellom Hønefoss og Randselva i Hønefoss.

Videre stadfester en de i samme møte vedtatte vedtekter i forbindelse med reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. I industristrøket, som på reguleringsplanen har gul farge, gjelder det murtvang. Innenfor dette strøk fastsetter bygningsrådet byggelinjer og bygningenes høydebeliggenhet. Bygningshøyden og etasjenes antall samt avstanden fra bygning til nabogrense og avstanden mellom bygninger på samme tomt fastsettes av bygningsrådet under iakttagelse av at forholdet ikke kommer i strid med bygningslovens bestemmelser.

2. Den øvrige del av området henføres til 4 sone: Villamessig, åpen bebyggelse. Trebebyggelse er tillatt. For denne sone gjelder følgende regler, dog således at bygningslovens § 114 og § 115, 2 gjelder som særbestemmelser for trebygninger:

- a. Ingen tomt må bebygges før det foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for kvartalet og for kvartaler som naturlig hører sammen med det.
- b. Av ingen tomt må bebygges mer enn $\frac{1}{3}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje. Ved bebyggelse av tomt som ikke støter til regulert gate avgjør bygningsrådet hva som skal regnes for regulert byggelinje.

- 30 oktbr. c. Enhver bygning skal ha en avstand fra nabogrense svarende til bygningens halve høyde, regnet til høyeste punkt av den mot nabo vendende vegg, dog minst 4 meter. Det er ikke adgang til å oppføre bygninger nærmere nabogrense selv om det brukes brannvegg.
- d. Ingen bygning må gis mer enn 2 etasjer eller oppføres til større høyde enn 8 meter til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte nivå etter bygningsrådets bestemmelse. Takets hellingsvinkel bestemmes av bygningsrådet.
- e. Eventuell murbygning i trestrøket må ikke ha større grunnflate enn 180 m².
- f. Det må bare oppføres frittliggende våningshus.

Uthus til sånt bruk som godkjennes av bygningsrådet kan dog med dettes tillatelse oppføres når dets grunnflate ikke overstiger $\frac{1}{3}$ av hovedbygningens og dets gesimshøyde ikke overstiger 3 meter fra planert terreng.

Uthus bør helst knyttes til hovedbygningen som en fløy- eller sidebygning.

Uthus må males og tekkes på samme måte som hovedbygningen. Skur av fjeler, kassebord og liknende tillates ikke.

- g. I denne sone må ingen bygning eller tomt anvendes til noen slags bedrift som ved røyk, støv, lukt eller larm kan være sjenerende for de omboende. Hvorvidt en bedrift kan anses å være sjenerende avgjøres av bygningsrådet.

Bygningsrådet kan dog tillate innredning av butikk og håndverkslokaler, likeså oppførelse eller innredning av garasje for høyst 2 automobiler på samme tomt.

- h. Den hele eiendom skal innhegnes på sånn måte som bygningsrådet godkjenner. Naboer kan komme overens om å sløffe innhegning mellom sine eiendommer.

3. Bygningsrådet kan tillate at bygning i 4 sone plasseres lenger tilbaketrukket fra gaten enn den i byplanen fastsatte byggelinje når eldre bebyggelse gjør det ønskelig eller når en byplanmessig sett tilfredsstillende ordning av bebyggelsen for hele kvartalet kan sikres ved tinglysing.

Når avstanden fra bygningen til byggelinje på den motsatte side av gaten ikke derved blir mindre enn 12,5 meter, kan bygningsrådet tillate at bygning i 4 sone plasseres nærmere gata enn den i byplanen forutsatte byggelinje, når tomta ikke hensiktsmessig kan utnyttes på grunn av lokale forhold og når eldre bebyggelse til gata i samme kvartal gjør det ønskelig.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.